

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของการศึกษา

สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (Geographical indication) เป็นหนึ่งในสิทธิทรัพย์สินทางปัญญาที่ค่อนข้างใหม่สำหรับประเทศในแถบอาเซียนรวมถึงประเทศไทย แต่ในความเป็นจริงแล้วสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ได้รับความสนใจจากต่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสหภาพยุโรปที่ให้ความคุ้มครองแก่สินค้าที่ขึ้นทะเบียนเป็นสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ คือ ชื่อ สัญลักษณ์ หรือสิ่งอื่นใดที่ใช้เรียกหรือใช้แทนแหล่งภูมิศาสตร์ เพื่อเป็นการบ่งบอกถึงแหล่งที่มาหรือแหล่งกำเนิดของสินค้านั้น โดยสินค้าที่ได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ต้องแสดงให้เห็นถึงความเชื่อมโยงระหว่างปัจจัยทางธรรมชาติ เช่น สภาพภูมิประเทศ ภูมิอากาศ เป็นต้น หรือปัจจัยจากมนุษย์ด้วยการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นของชุมชนเป็นส่วนหนึ่งของการผลิตสินค้า ซึ่งในท้องถิ่นหรือในแหล่งภูมิศาสตร์อื่นมีลักษณะทางกายภาพเพียงพอ ที่จะทำให้การผลิตสินค้าที่มีคุณสมบัติเฉพาะเหมือนเช่นพื้นที่นั้นได้

กาแฟจัดได้ว่าเป็นเครื่องดื่มที่ได้รับความนิยมมากที่สุดอย่างหนึ่งของโลก ซึ่งจากประวัติศาสตร์อันยาวนานของกาแฟ การเดินทางอันยาวไกลจากต้นกำเนิดในทวีปอัฟริกาไปสู่ยุโรปได้แพร่หลายไปยังทุกมุมโลกผ่านเส้นทางสายการค้าประวัติศาสตร์ของโลกยุคอาณานิคม ผลจากการเดินทางอันยาวนานได้บ่มเพาะสายพันธุ์และกรรมวิธีการผลิต พัฒนาการด้านการคั่วและการปรุงกาแฟในสูตรต่างๆ ได้เกิดขึ้นตามรากฐานทางวัฒนธรรมที่กาแฟได้แทรกตัวเข้าไป ซึ่งปัจจุบันนี้การดำเนินชีวิตประจำวันกาแฟถือเป็นเครื่องดื่มที่ขาดเสียไม่ได้ โดยกาแฟได้เข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันของเรามากขึ้นทำให้ชีวิตของเราในแต่ละวันและในบางครั้งก็เป็นต้นกำเนิดของความคิดสร้างสรรค์เพราะเหตุนี้ผู้ที่นิยมบริโภคกาแฟส่วนมากจึงได้เสาะหากาแฟรสชาติดีและมีประโยชน์ต่อร่างกายของผู้บริโภค ซึ่งกาแฟที่ถือได้ว่าเป็นที่สนใจของผู้บริโภคสำหรับคอกาแฟนั้นก็คือ “กาแฟชี่ชะมัด” เพราะมีรสชาตินุ่มนวลกลมกล่อมและกลิ่นหอมชวนหลงใหลทั้งยังเป็นเครื่องดื่มบำรุงกำลังของผู้บริโภคได้อีกด้วย

สำหรับประเทศไทยสินค้าทางการเกษตรที่มีจำหน่ายอยู่ในขณะนี้โดยเฉพาะอย่างยิ่งผลผลิตประเภทสินค้ากาแฟชี่ชะมัดถือได้ว่าเป็นสินค้าประเภทเครื่องดื่มที่มีความสำคัญอย่างหนึ่งของประเทศที่สร้างรายได้ให้แก่ผู้จำหน่ายและผู้ประกอบการจำนวนมาก รวมถึงการเป็นสินค้าส่งออกไปยังประเทศต่างๆ ทั่วโลกตลอดจนรายได้ที่เกิดขึ้นจากการจำหน่ายสินค้ากาแฟชี่ชะมัดยังกระจายไปยังบุคคลที่เกี่ยวข้องจำนวนมาก ได้แก่ เกษตรกรผู้ผลิตสินค้าทางการเกษตร ชาวบ้านผู้ใช้แรงงานที่อยู่ในชุมชนท้องถิ่นที่เป็นแหล่งผลิตสินค้าอีกทั้งก่อให้เกิดการจ้างงานภายในชุมชนท้องถิ่นเพื่อลดการอพยพ

ของประชากรในพื้นที่ไปในชุมชนเมือง อย่างไรก็ตามความสำคัญในแง่ของความเป็นภูมิปัญญาท้องถิ่นนั้น ภูมิปัญญาท้องถิ่นเช่นนี้ยังถือเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งในวิถีการดำเนินชีวิตของชุมชนท้องถิ่นที่ใช้ในการผลิตที่มีการถ่ายทอดสืบต่อกันมาจากอดีตถึงปัจจุบันไม่ว่าจะเป็นการคัดเลือกตัวชะมดเพื่อมารับประทานผลสุกของกาแฟ การล้าง การตากแห้งก่อนนำมาคั่ว รวมถึงการใช้อุณหภูมิความร้อนและการบดละเอียดเมล็ดกาแฟ เป็นต้น ซึ่งภูมิปัญญาดังกล่าวมีบทบาทสำคัญส่วนหนึ่งของการผลิตหากว่าคนในชุมชนสามารถรักษาไว้ซึ่งความเป็นเอกลักษณ์ของสินค้าที่ผลิตโดยคนในชุมชน

ในฐานะที่สินค้ากาแฟชี้ชะมดดังกล่าวถือเป็นเครื่องดื่มประเภทหนึ่งที่เกิดจากภูมิปัญญาของชุมชนท้องถิ่นที่ได้ผลิตขึ้น ซึ่งมาตรการทางกฎหมายที่ใช้ในการปกป้องสินค้าดังกล่าวจะต้องสอดคล้องและไม่ขัดแย้งกับความตกลงระหว่างประเทศที่สำคัญ 3 องค์การ ได้แก่ (1) องค์การการค้าโลก (WTO) ที่ให้ความคุ้มครองแก่ผลประโยชน์ในด้านการค้าขายสินค้า (2) องค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก (WIPO) ที่มุ่งคุ้มครองผลประโยชน์ด้านการเงินภายใต้กฎหมายทรัพย์สินทางปัญญา และ (3) องค์การสหประชาชาติ (UN) ที่จะต้องให้ความคุ้มครองในด้านของสิทธิมนุษยชนด้วยเหตุนี้ประเทศภาคีสมาชิกขององค์การระหว่างประเทศดังกล่าวจำเป็นต้องออกกฎหมายทรัพย์สินทางปัญญาภายในประเทศของตนเพื่อให้เป็นไปตามพันธกรณีของความตกลงทริพส์ข้อ 22 ถึงข้อ 24 ที่เป็นความตกลงระหว่างประเทศในการให้ความคุ้มครองแก่สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์

อย่างไรก็ตามสำหรับปัญหาและข้อจำกัดทางกฎหมายที่ได้ทำการศึกษาในวิทยานิพนธ์เล่มนี้ คือ ในประเด็นปัญหาตามกฎหมายทรัพย์สินทางปัญญาที่นำมาใช้กับสินค้ากาแฟชี้ชะมด ซึ่งปัจจุบันสินค้ากาแฟชี้ชะมดไม่สามารถได้รับประโยชน์จากมาตรการทางกฎหมายที่มีอยู่ในฐานะที่สินค้ากาแฟชี้ชะมดเป็นผลผลิตมาจากภูมิปัญญาท้องถิ่นของชุมชน โดยกฎหมายฉบับเดียวของประเทศไทยที่อาจใช้ในการปกป้องสินค้ากาแฟชี้ชะมด ก็คือ พระราชบัญญัติคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ พ.ศ. 2546 แต่กฎหมายฉบับดังกล่าวก็ไม่อาจให้ความคุ้มครองแก่สินค้ากาแฟชี้ชะมดได้อย่างเหมาะสม โดยการปกป้องสินค้ากาแฟชี้ชะมดตามกฎหมายฉบับดังกล่าวมีขึ้นเพื่อการปกป้องแต่เพียงชื่อภูมิศาสตร์อันเป็นสถานที่แหล่งผลิตกาแฟซึ่งชื่อดังกล่าวผู้บริโภคให้การยอมรับถึงคุณภาพเอกลักษณ์และชื่อเสียงของสินค้ากาแฟชี้ชะมดเท่านั้น โดยไม่ได้ให้ความคุ้มครองครอบคลุมในส่วนของภูมิปัญญาท้องถิ่นในแง่ของกรรมวิธีหรือขั้นตอนกระบวนการผลิตที่เป็นส่วนหนึ่งของการสร้างสินค้าหรือผลิตภัณฑ์กาแฟชี้ชะมดแต่ประการใด

อย่างไรก็ตามนอกจากการปราศจากมาตรการทางกฎหมายเพื่อให้ความคุ้มครองแก่ภูมิปัญญาท้องถิ่นในการผลิตสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ในระบบสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ สินค้ากาแฟชี้ชะมดยังประสบปัญหาในด้านต่างๆเพื่อการปกป้องผลประโยชน์ในสินค้ากาแฟชี้ชะมดหลายประการกล่าวคือ ในแง่ปัญหาข้อเท็จจริง โดยในปัจจุบันนี้สินค้าหรือผลิตภัณฑ์กาแฟชี้ชะมดที่เป็นผลผลิตมาจากภูมิปัญญาท้องถิ่นของชุมชนในประเทศไทยนั้นยังไม่ได้มีการขึ้นทะเบียนคำว่า “กาแฟชี้ชะมด”

เพื่อเป็นสินค้าในระบบสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์แต่อย่างไร ซึ่งการขึ้นทะเบียนสินค้าในระบบสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ พ.ศ. 2546 นั้นจะเป็นการขึ้นทะเบียนสินค้าสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์โดยใช้เพียงชื่อของสินค้าหรือผลิตภัณฑ์คำว่า “กาแฟ” ประกอบกับ “ชื่อภูมิศาสตร์” อันเป็นสถานที่ผลิตสินค้าเท่านั้น โดยไม่ได้มีการขึ้นทะเบียนสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ประเภทกาแฟโดยใช้คำว่า “กาแฟชี้ชะมด” โดยตรงแต่อย่างใดทั้งที่สินค้าหรือผลิตภัณฑ์กาแฟชี้ชะมดมีการใช้ภูมิปัญญาที่เป็นสาระสำคัญเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของการผลิตร่วมกับสายพันธุ์ของ เมล็ดกาแฟประกอบกับเจตนารมณ์ของการคุ้มครองสินค้าในระบบสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์จะเป็นการคุ้มครองแต่เพียงชื่อภูมิศาสตร์ซึ่งเป็นสถานที่ปลูกหรือผลิตกาแฟเพียงอย่างเดียวเท่านั้น โดยไม่ได้ให้ความสำคัญในส่วนของภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านการผลิตที่มีการสืบทอดกันมาตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบันไว้โดยตรงแต่ประการใด ซึ่งภูมิปัญญาเช่นนี้ถือเป็นองค์ประกอบพื้นฐานสำคัญของการสร้างสรรค์และเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ประเภทกาแฟชี้ชะมดที่มีการผสมผสานกันระหว่างภูมิปัญญาท้องถิ่นกับผลผลิตเมล็ดกาแฟด้วยการนำตัวชะมดมาเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการผลิตกาแฟชี้ชะมดเพื่อยกระดับมาตรฐานคุณภาพของสินค้ากาแฟ ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ภูมิปัญญาท้องถิ่นของชุมชนในด้านของกรรมวิธีหรือกระบวนการผลิตสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ประเภทกาแฟชี้ชะมดไม่ได้รับการคุ้มครองตามกฎหมายอย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ หรือในแง่ปัญหาข้อกฎหมาย แม้ว่าสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ประเภทกาแฟชี้ชะมดจะเป็นผลผลิตมาจากภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยจะเห็นได้ว่าสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ดังกล่าวมีความเชื่อมโยงกับแหล่งภูมิศาสตร์ไม่ว่าจะเป็นในด้านสายพันธุ์หรือต้นของกาแฟที่ได้ทำการปลูกขึ้นในพื้นที่ภูมิศาสตร์ก็ตาม โดยคำว่า “กาแฟชี้ชะมด” ก็ยังประสบปัญหาในเรื่องของเงื่อนไขการได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายทรัพย์สินทางปัญญา โดยคำว่า “กาแฟชี้ชะมด” ไม่ใช่ผลผลิตที่เกิดจากพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่งโดยเฉพาะ โดยกาแฟชี้ชะมดนี้เพียงแต่แสดงให้เห็นถึงความเชื่อมโยงเพียงว่าสินค้านี้ผลิตขึ้นในประเทศไทยเท่านั้นจึงทำให้ไม่สามารถขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ได้ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ พ.ศ.2546 เพื่อป้องกันการแอบอ้างหรือฉกฉวยผลประโยชน์จากสินค้าที่เกิดจากภูมิปัญญาของชุมชนท้องถิ่นแล้วนำไปแสวงหาผลประโยชน์ทางการเงินแก่ตนเองโดยมิชอบ

จากความสำคัญของผลผลิตสินค้าทางการเกษตรประเภทสินค้าหรือผลิตภัณฑ์กาแฟชี้ชะมดที่เกิดจากภูมิปัญญาท้องถิ่นของชุมชนชาวไทย วิทยานิพนธ์ฉบับนี้จึงเลือกใช้ผลผลิตสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ประเภทกาแฟชี้ชะมดในการศึกษาเพื่อหามาตรการทางกฎหมายที่เหมาะสมในคุ้มครองและปกป้องผลประโยชน์ของชุมชนท้องถิ่นซึ่งเป็นผู้ผลิตสินค้าหรือผลิตภัณฑ์กาแฟชี้ชะมด ทั้งยังเป็นการสืบทอดความรู้ตามภูมิปัญญาท้องถิ่นของชุมชนชาวไทยไปยังคนรุ่นต่อไปตลอดจนเพื่อให้เกิดความสอดคล้องกับการให้ความคุ้มครองแก่สินค้าตามสนธิสัญญาระหว่างประเทศที่ประเทศไทยเป็นภาคีสมาชิกอยู่ด้วย แม้ว่าในขณะนี้จะมีพระราชบัญญัติคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ พ.ศ. 2546 ที่เป็น

กฎหมายฉบับเดียวเพื่อใช้ในการคุ้มครองสินค้าสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ก็ตาม โดยวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จะเป็นการวิเคราะห์ในปัญหาที่เกิดขึ้นโดยศึกษาเปรียบเทียบกับกฎหมายสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ของสหภาพยุโรปเพื่อหามาตรการทางกฎหมายที่เหมาะสมในการคุ้มครองผลผลิตกาแฟชีซเมดในฐานะที่เป็นผลผลิตมาจากภูมิปัญญาท้องถิ่นของชุมชนชาวไทยและเป็นแหล่งรายได้ที่สำคัญของประเทศซึ่งในปัจจุบันนี้สินค้าหรือผลิตภัณฑ์ประเภทกาแฟโดยเฉพาะอย่างยิ่ง “กาแฟชีซเมด” ยังไม่ได้รับการขึ้นทะเบียนเพื่อยืนยันสิทธิตามกฎหมายในระบบสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ทำให้ไม่ได้รับการคุ้มครองตามพระราชบัญญัติคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ พ.ศ. 2546 ถึงแม้ว่ากาแฟชีซเมดดังกล่าวจะเป็นที่รู้จักและได้รับการยอมรับจากผู้บริโภคทั่วโลกในด้านรสชาติและคุณภาพก็ตาม

1.2 สมมติฐานของการศึกษา

กฎหมายสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์คุ้มครองแต่เพียงสิทธิ์ในการใช้ชื่อสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์เพื่อประโยชน์ในด้านเศรษฐกิจเกี่ยวกับการค้าขายสินค้า แต่กฎหมายดังกล่าวไม่ได้คุ้มครองกระบวนการผลิต กรรมวิธีการผลิตตามภูมิปัญญาท้องถิ่นของชุมชนซึ่งเป็นผู้ผลิตสินค้าก่อให้เกิดการฉวยและใช้ประโยชน์จากภูมิปัญญาท้องถิ่นในการผลิตสินค้าจึงเกิดความไม่เป็นธรรมซึ่งมาตรการทางกฎหมายสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์สมควรที่จะต้องได้รับการแก้ไขเพื่อให้เกิดความสอดคล้องกับความตกลงทริปส์ซึ่งถือเป็นความตกลงระหว่างประเทศที่สำคัญฉบับหนึ่งที่ประเทศไทยเป็นภาคีสมาชิกอยู่ด้วย

1.3 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาถึงมาตรการกฎหมายสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์เพื่อปกป้องสินค้าเกษตรกาแฟชีซเมดตามพระราชบัญญัติคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ พ.ศ.2546
2. เพื่อศึกษาถึงหลักความเป็นมาของหลักการปกป้องสินค้าในระบบสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์เพื่อศึกษาถึงมาตรการการปกป้องผลประโยชน์ทางการเกษตรและการปฏิบัติตามพันธกรณีความตกลงทริปส์ข้อ 22 ถึงข้อ 24 ความตกลงทริปส์ด้านสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ของสหภาพยุโรป
3. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบการใช้กฎหมายสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ของประเทศไทยและการใช้กฎหมายสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ของสหภาพยุโรป รวมถึงวิธีการปฏิบัติตามความตกลงระหว่างประเทศ ข้อจำกัดทางกฎหมาย กระบวนการขอขึ้นทะเบียน คุณค่าทางเศรษฐกิจ การควบคุมมาตรฐานสินค้าภายใต้ระบบสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ตลอดจนสนธิสัญญาที่เกี่ยวข้องและการใช้กฎหมายสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์

4. เพื่อศึกษาถึงความเหมือนและความแตกต่างระหว่างสินค้ากาแฟกับกาแฟช็อคโกแลต ในระบบกฎหมายสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์

5. เพื่อศึกษาถึงข้อจำกัดการใช้ทักษะของแรงงานมนุษย์เกี่ยวกับการคัดแยกเมล็ด กาแฟช็อคโกแลต การคั่วกาแฟที่ผลต่อเอกลักษณ์เฉพาะตัวของกาแฟ แต่เอกลักษณ์นี้ยังไม่อาจขึ้น ทะเบียนหรือได้รับความคุ้มครองตามกฎหมาย รวมถึงข้อจำกัดความทับซ้อนของสิ่งบ่งชี้ทาง ภูมิศาสตร์ในพื้นที่เดียวกัน ตลอดจนวิธีการดำเนินการจำแนกแยกความแตกต่างของการขึ้นทะเบียน ชื่อทางภูมิศาสตร์ สิทธิชุมชน เพื่อปกป้องการคุ้มครองผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรเน้นสินค้ากาแฟช็อคโกแลต

6. เพื่อศึกษาถึงมาตรการการขอขึ้นทะเบียนสินค้าเกษตรชื่อพันธุ์กาแฟช็อคโกแลตเป็น สิ่ง บ่งชี้ทางภูมิศาสตร์และวิธีการดำเนินการจำแนกแยกความแตกต่างของการขึ้นทะเบียนชื่อทาง ภูมิศาสตร์ สิทธิชุมชน แนวคิดสิทธิชุมชนกับทรัพย์สินทางปัญญาทั้งระดับประเทศ

1.4 วิธีการศึกษา

การดำเนินการจัดทำวิทยานิพนธ์จะใช้วิธีการค้นคว้า และรวบรวมข้อมูลแบบการศึกษา เชิงเอกสารไม่ว่าจากตัวบทกฎหมาย ความตกลงระหว่างประเทศ แนวคำพิพากษาของศาลไทยและ ศาลต่างประเทศ ที่เกี่ยวข้องรายงานการศึกษาวิทยานิพนธ์ เอกสารประกอบการประชุมสัมมนาทาง วิชาการ รวมถึงบทความและบทวิจารณ์ต่างๆ ของประเทศไทยและต่างประเทศ

1.5 ขอบเขตของการศึกษา

ในการศึกษาวิทยานิพนธ์ครั้งนี้จะทำการศึกษาความเป็นมา ข้อมูลพื้นฐานของกาแฟ สายพันธุ์ต่างๆ ทั่วโลก รวมถึงกรรมวิธีในการผลิตกาแฟช็อคโกแลต เริ่มตั้งแต่การเลี้ยงช็อคโกแลต การคัดแยก เมล็ดกาแฟกับช็อคโกแลต การคั่วกาแฟช็อคโกแลตซึ่งต้องอาศัยขั้นตอน กระบวนการ ตลอดจนทักษะในการ คั่วกาแฟเพื่อนำไปเชื่อมโยงกับทฤษฎีและหลักกฎหมายที่เกี่ยวกับการคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ของไทย และสหภาพยุโรป แนวทางการคุ้มครองสินค้าทางการเกษตรเน้นเฉพาะกาแฟช็อคโกแลต ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ พ.ศ. 2546จุดมุ่งหมายหลักเกณฑ์ของการปกป้อง สินค้าทางการเกษตรด้วยระบบสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ของประเทศไทยและสหภาพยุโรป การปกป้องสิ่ง บ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ในความตกลงระหว่างประเทศตามความตกลงทริปส์ กระบวนการขอขึ้นทะเบียนผู้ทรง สิทธิ การควบคุมมาตรฐานสินค้าภายใต้ระบบสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ รวมถึงการละเมิดสิ่งบ่งชี้ทาง ภูมิศาสตร์และโทษตามกฎหมาย

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบถึงมาตรการกฎหมายสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ เพื่อปกป้องสินค้าเกษตรกาแฟชีซเมต ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ พ.ศ.2546

2. ทราบถึงหลักความเป็นมาของหลักการปกป้องสินค้าในระบบสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์เพื่อการปกป้องผลประโยชน์ทางการเกษตรตามความตกลงทริปส์สนธิสัญญาระหว่างประเทศตามพระราชบัญญัติคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ พ.ศ.2546 และตามหลักการปกป้องสินค้าของสหภาพยุโรป

3. ทราบถึงวิธีการปฏิบัติตามความตกลงระหว่างประเทศ ข้อจำกัดทางกฎหมาย กระบวนการขอขึ้นทะเบียน คุณค่าทางเศรษฐกิจ การควบคุมมาตรฐานสินค้าภายใต้ระบบสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ รวมถึงสนธิสัญญาที่เกี่ยวข้องและการใช้กฎหมายสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์

4. ทราบถึงข้อมูลการเปรียบเทียบถึงความเหมือนและความแตกต่างระหว่างสินค้ากาแฟกับกาแฟชีซเมตต่อกฎหมายสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์

5. ทราบถึงข้อจำกัดการใช้ทักษะของแรงงานมนุษย์ เพื่อทำการคัดแยกเมล็ดกาแฟชีซเมต การคั่วกาแฟ อันเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อเอกลักษณ์เฉพาะตัวของกาแฟ แต่เอกลักษณ์นี้ยังไม่อาจขึ้นทะเบียนหรือได้รับความคุ้มครองตามกฎหมาย รวมถึงข้อจำกัดความทับซ้อนของสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ในพื้นที่เดียวกัน ตลอดจนวิธีการดำเนินการจำแนกแยกความแตกต่างของการขึ้นทะเบียนชื่อทางภูมิศาสตร์ สิทธิชุมชน เพื่อป้องกันการคุ้มครองผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรเน้นสินค้ากาแฟชีซเมต

6. ทราบถึงมาตรการการขอขึ้นทะเบียนสินค้าเกษตรชื่อพันธุ์กาแฟชีซเมตเป็นสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ วิธีการดำเนินการจำแนกแยกความแตกต่างของการขึ้นทะเบียนชื่อทางภูมิศาสตร์ สิทธิชุมชน แนวคิดสิทธิชุมชนกับทรัพย์สินทางปัญญาทั้งระดับประเทศ